

K 78/P 95



120000868306

КОМПОЗИТОРИ
ИНОТО РАЗВИТИЕ

ДОРМАДНА ФИЛХАРМОНИЯ - Р У С Е

=====

K 753.2

= ДНИ НА БЪЛГАРСКАТА МУЗИКА - РУСЕ'88 =

РУСЕНСКА ФИЛХАРМОНИЯ
носител на орден
"Червено знаме на труда"

Диригент:
АЛИПИ НАЙДЕНОВ

Солист:
ИВАН ИВАНОВ

Тромпет

=====

2 декември - петък - 19.30 часа
Дом на културата

=====

78
995

I.

- М. ПЕТКОВ - Увертюра "Наздравица"
/първо изпълнение в
България/
- В.КАЗАНДЖИЕВ - Концерт за тропет и
оркестър
- ALLEGRO ENERГICO
- ANDANTE ESPRESSIVO
- RONDO. ALLEGRO VIVACE.

II.

- В. СТОЯНОВ - Три пиеси за голям
симфоничен оркестър
/оркестрация - Владимир
Панчев/ - първо изпъл-
нение в България
- Прелюд
- Ноктюрно
- Етюд
- КР.КЮРКЧИЙСКИ - Фолклорен танц
/първо изпълнение в
България/

= = =

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"



120000868306

Дните на българската музика се превърнаха в традиционна проява на плодотворното сътрудничество между българските композитори и русенските музикални творци, проява, която в своята дълбока същност носи благородната и родолюбива мисия да пропагандира и популяризира нашето родно музикално творчество от близкото минало и съвременността. Една изключително полезна сама по себе си идея, която в сегашния си вид се роди преди няколко години - въпреки, че вниманието с което русенци и в частност музикантите от Русенска филхармония гледат на творчеството на нашите композитори е дълбоко осъзната необходимост със здрави корени в традицията на института. Нека припомним, че преди повече от две десетилетия, тогава, когато проблема за българския репертоар беше по-скоро въпрос на добронамереност, отколкото "норматив", именно Русенска филхармония бе един от първите инициатори в страната на т.н. "Седмица на българската музика"

събрала тогава в Русе цвета на българската композиторска школа. Сетне дойде и другото - то беше уникално за нашата концертна практика - фестивалът "Мартенски музикални дни", който години наред сътрудничи ревностно и активно на българските музикални творци. Мнозина днес си спомнят неговите издания, посветени изцяло на нашата музика. Кълновете на тази грижливо подхранвана традиция се оказаха здраво вградени и в настоящия облик на русенските музикални институти.

От няколко години насам новата форма - "Дни на българската музика", се превърне в трайно и значимо явление за нашия музикален живот. Пъстри и многожанрови, съчетали високия творчески професионализъм на българския композитор и щедрото домакинство на Русенска филхармония и цялата русенска културна общественост, Дните на българската музика в Русе настойчиво търсят и формират своя, собствена публика.

Тази година те предвиждат една
твърде богата в жанрово отношение прог-
рама. Специфичното в нея е търсенето на
широкото демократично начало чрез онази
част от творчеството на българските ком-
позитори, която свързваме с т.н. "попу-
лярни" жанрове. Музика за духов оркестър
в случая великолепно оркестрирани творби,
някои от тях адаптации на известни и оби-
чани от публиката произведения; към това
ще прибавим и обработките на класически
фолклорно-песенни образци в програмата
на камерния концерт, представени от из-
вестното трио "Българка". И всичко това
представлява един интересен опит да се
разшири жанровата основа на "Дните", да
се разчупи строгата протоколна обвивка
на прояви от подобен род. Традиционно се
отделя необходимото внимание и на бъл-
гарската музика, предназначена за деца-
изпълнители, в концерта на учениците от
СМУ "Проф. В. Стоянов".

Важен и значим акцент в "Дните"
тази година е и онази част от програмата,

свързана с 80-годишнината на големия български композитор, лауреата на Димитровска награда и Герой на социалистическия труд, проф. Марин Големинов, автор, чието творчество отдавна свързваме с понятието съвременна национална класика.

= ==

В концертната програма от откриването на "Дните..." Русенска филхармония е включила четири различни в жанрово и стилистично отношение творби. Интересното е, че три от тях се изпълняват за първи път у нас - пиесата на М. Пеков, композицията на В. Стоянов, оркестрирана от Вл. Панчев и фолклорния танц на Кюркчийски. А четвъртата - Концерта за тропет от В. Казанджиев е създадена значително по-рано, като с особена популярност, се ползва нейната трета, последна част - Рондо, която е чест "гост" в програмите на нашите симфонични оркестри.

Но нека се обърнем към самите
а в т о р и:

МИХАИЛ ПЕТКОВ: "Увертюрата за го-

лям симфоничен оркестър "Наздравица" е замислена и написана през 1987-88 година. В нея съм се опитал със средствата, които познавам, да създам атмосфера на празничност, на новогодишно настроение...

В кратката и лаконична сонатна форма може да се проследи развитието на няколко прости теми, които със своя диатоничен характер трябва да придадат на партитурата яркост и естественост.

Произведението е написано по поръчка на Русенската филхармония и е посветено на нея".

ВАСИЛ КАЗАНДЖИЕВ: Концерта съм написал през 1954 г. като студент втора година при проф. П. Владигеров. Най-напред написах Рондото, а след това и останалите части на концерта.

Концертът е в класическа форма и е написан с много разбираеми средства, повлияни някъде и от българския фолклор. Соловата партия е изключително виртуозна, а в оркестъра съм търсил богатството на тембрите и звуковия колорит.

Първото изпълнение на концерта се състоя през 1956 година на Прегледа на

българската музика, със Софийска филхармония, под диригентството на Константин Илиев и солист Васил Костов”.

ВЛАДИМИР ПАНЧЕВ – за работата си над клавирните пиеси на ВЕСЕЛИН СТОЯНОВ: “Както е известно клавирното творчество на В. Стоянов е много оригинално и колоритно. То само подтиква към преосмисляне на музикалния материал, и по-точно към оркестрация на някои от тези творби. Те поставят много чисто творчески задачи пред съвременния композитор. Съзнавах голямата отговорност, “посягайки” към наследството на българския класик. Поради това съм се стремил, от една страна, чрез оркестровия вариант да преосмисля творчески трите пиеси на В. Стоянов, а от друга – внимавах да ги оркестрирам така, както би го направил евентуално самият автор, ако беше жив”.

КРАСИМИР КЮРКЧИЙСКИ: “Мое то намерение беше да напиша поредица от фолклорни танци за симфоничен оркестър. За сега съм подготвил само първия от тях – “Шопско хоро”. Мое то желание е да видя каква ще бъде реакцията на публиката, как ще се приемат. Иначе, това са кратки оркестрови пиеси, в които използвам автентични фолклорни танци и хора. Както е известно всички оркестрови танци, създадени на фолклорна основа – например тези на П. Стайнов, са авторски, а това, което написах аз са фолклорни обработки, в които използвам автентични ритми и мелодии, хармонизирани и оркестрирани от мен. В тях няма нищо необикновено, нищо откривателско. Единственото, което съм търсил е ефектната игра на ритъма и тембрите. Тези пиеси биха могли да се използват и като бисови номера в програмите на нашите симфонични оркестри”.